

E. A. Evers.

Lübeck 21.9.48.

E r k l æ r i n g

Jeg, Ernst August Evers, kom til Norge den 9. april med krysseren "Blücher" og var under hele besettelsen officer, - den lengste tid Rittmeister, - i staben ved AOK (Armeoverkommandoen i Norge) og WBN (Wehrmachtbefehlshaber).

Det er klart at vi uoffisielt og helt privat ofte diskuterte stillingen. Den fremhekkende tanke hos Røer var her alltid at det under enhver omstendighet måtte undgås at Norge ble innviklet i nye krigshandlinger. Når det gjaldt landets beste var han alltid beredt til å ta enhver risiko for seg selv. Som min viktigste oppgave så han å opprettholde ro og orden i Norge, og dette viet han all sin kraft. Jeg vet at Røer i denne forbindelse flere ganger har satt seg i forbindelse med AOK, og at han og AOK var enige i at en bevegning av hirden var meget betenkelig og ikke ville tjene til å opprettholde den tilstebede ro.

Da kampen om Tyskland våren 1945 sto foran sin avslutning, - og det var klart at Tyskland hadde tapt krigen, - var Norges skjebne til å begynne med ikke avklart. Spørsmålet var om Norge også skulle forsvarsfortsatt etter Tysklands nederlag. I denne situasjon uttalte Røer at NS ledelsen og særlig den almindelige NS mann ikke under noen omstendighet ville være innforstått med noe forsvar av Norge til siste mann, men at han fryktet at Terboven muligens på egen hånd ville fortsette krigen. Røer forsikret meg at han trodde å kunne oppnå gjennom sin sjef at Quisling ville ta avstand fra Terboven så snart det ble gitt garanti fra AOK om at Norge skulle bli overgitt uten kamp. Mens jeg til å begynne med ikke turde eller kunne uttale meg offisielt om dette viktige spørsmål, så kunne jeg dog etter noen tid gi Røer forsikringen om at AOK var fast bestemt på at Norge skulle overgis uten kamp. Røer sa deretter at også Quisling ønsket fred for enhver pris og var beredt til å overgi sin makt i fredelige former.

Jeg er overbevist om at når begivenhetene utviklet seg så fredelig som de faktisk gjorde, - så skyldes dette også Røers innsiktsfulle og patriotiske virksomhet. Det må herunder ikke glemmes at Røer i den daværende situasjon ofte berant seg i livsføre.

Jeg vil tilføye at jeg allerede engang tidligere har fortalt om disse ting til den daværende security officer Henriksen (= Jan Eeg Henriksen).

I forbindelse med min tjeneste i Norge er jeg blitt spurt om hvorledes kapitulasjonsavtalen lo. juni 1940, i Trondheim mellom oberst i.g. Buschenhagen og oberstløytnant i.g. Roecher Nielsen, - skal forstås. Det er overhodet, etter min mening, ingen tvil om at disse betingelser omfattet hele Norge, så lenge de ikke var avløst av en fre avtale med Norge. Etter kapitulasjonen var krigstilstanden med Norge bare avsluttet de facto, men ikke de jure. Såvidt meg bekjent har det under hele besettelsen hverken fra norsk eller tysk side vært noen tvil om dette.

Jeg bevitner hermed at jeg har gitt de foranstående opplysninger på ære og samvittighet.

Ernst August Evers (sign)

Original i Eversens og Rittmeisters egen hånd
 Høyesterettsadvokat

in Arnpand